

ACTA DE LA SESSIÓ**Identificació**

Audiència pública número 3
Data: 14 de gener de 2014
Hora: de 19:00 a 23:05 hores

Lloc: Sala Alfred Perenya

Assistents

President: Sr. Àngel Ros i Domingo
Regidora equip de govern: Sra. Marta Camps i Torrens
Rep. entitat que promou l'Audiència: Sr. Josep Manel Busqueta
Expert: Sr. Ramon Morell i Rosell
Portaveu Grup municipal PSC: Sra. Montserrat Mínguez i García
Portaveu Grup municipal CiU: Sr. Joan Ramon Zaballos i Rubio
Portaveu Grup municipal PP: No hi assisteix cap representant.
Moderador: Sr. Josep Pons i Camps
Secretari: Sr. Jesús M. Gutiérrez i Bustillo

La resta d'assistents (entitats i persones físiques) consten en els llistats que hi ha en l'expedient de l'audiència.

Objecte: Externalització dels serveis públics municipals.

Resum de les intervencions**Sr. Àngel Ros**

Els Sr. alcalde comença l'audiència explicant que varen consensuar un relator, un expert sobre aquest tema. Vol agrair al Sr. Ramon Morell que acceptés aquesta responsabilitat. És un expert amb prou experiència tant des de diferents administracions i organitzacions com des de l'àmbit acadèmic i universitari. Per tant, és la persona adequada per transmetre el seu coneixement i opinió sobre els serveis públics i les seves formes de gestió.

La seva opinió sobre aquest tema passa per garantir la universalitat i l'accessibilitat dels serveis públics. Els criteris per a dur a terme una o altra forma de gestió haurien de ser els que garanteixen o no aquesta universalitat. Quan ha hagut de prendre decisions sobre formes de gestió, la seva reflexió sempre s'ha basat en veure si és un servei bàsic o no. A tall d'exemple podríem parlar de la telefonia (si no hagués control públic segurament no es garantiria el servei en determinades zones poc poblades). La naturalesa del propi servei ens ha de fer plantejar si s'ha de gestionar des de l'Administració o amb empreses o consorcis públics o privats. Des de l'ajuntament hem de garantir una universalitat en els serveis bàsics com l'educació, l'atenció social bàsica o la seguretat. En canvi hi ha serveis com és el cas del transport públic i de l'aigua que per pròpia naturalesa poden ser susceptibles a ser externalitzats en base a criteris d'eficiència econòmica.

Ajuntament de Lleida

Explica que dit això l'audiència tindrà la participació de les entitats i persones que s'hi han inscrit.

En primer lloc, intervindrà el Sr. Ramon Morell i a continuació, per part de l'organització proposant de l'Audiència, el Sr. Josep Manel Busqueta. Com a responsable municipal la primera tinent d'alcalde Marta Camps i tot seguit les intervencions dels dos grups polítics que han volgut fer-ho, el Grup socialista i Convergència i Unió.

Sr. Ramon Morell

En primer lloc agraeix a la CUP que l'hagi proposat com a expert, com a moderador i també als altres partits i a l'equip de govern per consensuar el seu nom. Ha llegit els 7 expedients que els han enviat, 4 dels quals corresponen a contractes de gestió i 3 a contractes de servei. El tema és molt ampli (el Sr. Alcalde ha parlat de serveis com l'aigua, ensenyament, etc.). Parlem de privatització, i d'externalització; però en la seva intervenció es limitarà a parlar de l'externalització.

Externalitzar consisteix en passar a entregar certes activitats d'una empresa o Institució pública administrativa a una altra empresa especialitzada en el servei traspasat. Això avui està de moda; no sap si ho estarà sempre. A l'inici de la nostra democràcia es va privatitzar tot, i ara cal preguntar-se, per exemple, quina llum estem pagant i a quin monopoli estem pagant. Es privatitza per a que hi hagi competència i de vegades s'acaba amb un monopoli més fort que abans. Per tant no sempre es dóna el resultat que es pretenia; és possible que el resultat final sigui antagònic del que es volia al començament. Parlarem d'externalitat: la raó fonamental de fer-ho és rebaixar costes, en cas contrari no cal externalitzar.

Ha de ser sincer i al mirar els 7 expedients, i tot que està segur que l'Ajuntament té els informes econòmics, en aquests expedients no hi són. Per tant, no sap si aquestes externalitzacions han resultat més cares o més barates. Suposa que l'Ajuntament sí que ho sap. Fa temps que s'ha intentat des d'organismes superiors com la FEMP, o el cos d'intervenció general de l'Estat, introduir en l'administració comptabilitat analítica al costat de la pressupostària. La pressupostària no reflexa ni el deute ni les subvencions o les amortitzacions. Una primera classificació de costos dins d'una administració, hauria de parlar dels costos directes, dels indirectes (personal general, per exemple), transferències, subvencions, amortitzacions i interessos financers. Aquests són els capítols més importants que ens aproximarien al cost unitari d'un producte o servei. La FEMP ha publicat una Guia per implantar aquesta comptabilitat de costos en l'Administració local. Al marge dels costos directes, indirectes, amortitzacions, subvencions, transferències i interessos financers, cal parlar de quelcom semblant a un cost d'oportunitat. Per una empresa el cost d'oportunitat és el que és, deixa de guanyar quan s'ha escollit una opció en lloc d'una altra. En el cas de l'Administració no hi ha cost d'oportunitat perquè no hi ha benefici, ni taxa de guanys. Sí que ha d'haver elecció entre dues alternatives. Feta l'elecció, el que guanyem en la prestació del servei, mai ha de ser inferior a l'opció descartada. La decisió ha de ser externalitzar o no en funció de si es perd més diners en el cas de no externalitzar. Aquests són els comptes que l'Ajuntament segur té, però no consten en els expedients que se'ls han lliurat. Dins del Pla General de Comptabilitat Pública de l'any 1983, hi havia un grup reservat (el número 9) a costos dins de la comptabilitat pressupostària, tot i que no ha tirat endavant.

Ajuntament de Lleida

Pot passar que el que no feien voluntàriament els ajuntaments, ara se'ls obligui a fer-ho. El desembre passat es va aprovar una Llei de sostenibilitat de l'administració local que ha entrat en vigor en data 1 de gener i que obliga a presentar a 1 de novembre el *coste efectiu*, dels serveis que presten. El càlcul d'aquest cost efectiu tindrà en compte els costos reals directes i indirectes (que es normalitzaran mitjançant una Ordre del ministeri). A partir d'ara ja serà una obligació el dur a terme una comptabilitat analítica.

Partim de la hipòtesi que la situació financera de l'Ajuntament és correcta amb un nivell de sanejament assumible, per tant:

1. La situació econòmica financera de l'Ajuntament serà determinant per la necessitat o no d'externalitzar.
2. Les necessitats del servei han d'estar cobertes i això és fonamental. Per tant, la forma i el manteniment de com es presta el servei és importantíssim, perquè ningú en pot quedar exclòs.
3. Cal elaborar un estudi comparatiu de costos de les dues alternatives i escollir la de menys cost per l'ajuntament.
4. Una gestió bona del servei per part de l'Ajuntament pot ser més barata per l'absència de la taxa de guanys. L'empresa privada, front l'ajuntament té l'avantatge que és una empresa especialitzada.
5. No hi ha cap llei natural que digui o demostrï que l'Administració no pugui ser tant eficient com l'empresa privada. Es diu, que l'empresa pública és ineficient, però no hi ha cap principi que ho demostrï. No és raó suficient dir que el privat ho fa millor per passar-li el servei.
6. Personalment aposta per una empresa amb capital municipal i privat, però amb majoria de capital públic (51% públic i 49% privat). Creu que és millor la col·laboració sector públic privat atès que el sector públic ha de vigilar el servei. L'Ajuntament de Lleida té personal tècnicament preparat per portar aquest tipus de col·laboració.
7. En el subministrament de serveis bàsics no es pot descartar que el preu sigui públic; no es pot deixar que el preu sigui el del mercat. En definitiva cal posar "preus polítics"; preus per sota del cost. La diferència haurà de ser finançada via fiscal o via d'impostos que tenen caràcter universal, no finalista.

Els tres pilars fonamentals són:

1. Externalitzarem o no, en funció de la situació sanejada o no de l'ajuntament.
2. El cost externalitzat ha de ser més barat que si ho fem des de l'ajuntament.
3. L'atenció ha de ser correcta i no cal descartar els "preus polítics" per no gravar massa els ciutadans.

Sr. Josep Manel Busqueta

El Sr. Busqueta saluda els assistents a l'audiència Pública.

Ajuntament de Lleida

En nom de la CUP vol traslladar el seu agraïment a tots els que han fet possible (amb la seva signatura) que es faci l'audiència. Els han donat la confiança i han fet possible fer aquesta audiència sobre l'externalització dels serveis públics municipals. Agraïeix també la col·laboració de les entitats que han ajudat a la recollida de signatures i que avui en participen d'aquest acte; han donat una mostra de la vitalitat i pluralitat de la societat civil organitzada que és qui dóna sentit real als mecanismes de les audiències. Aquesta respon al clam ciutadà que hi ha en la defensa dels drets socials que hi són darrera el proveïment dels serveis públics.

Volem iniciar la nostra intervenció mostrant el descontent i perplexitat davant la poca cura que ha tingut la Paeria a l'hora de decidir el dia de l'audiència (convocada tot just abans de Nadal per a dur-la a terme després de festes) així com de la informació que se'ns ha facilitat. Vinculat a la documentació, volem fer palès el descontent davant de l'escamoteig que ha practicat la Paeria en el que ha estat el subministrament de la informació necessària i oportuna per poder preparar aquesta audiència; no han vist els informes econòmics essencials per a preparar-la. Aquest fet és greu i demostra quin és el grau de democràcia i transparència i de respecte que l'Ajuntament considera adequat per a dur a terme l'audiència.

La raó fonamental que els porta a promoure aquesta iniciativa rau en el model de ciutat que s'està consolidant com a conseqüència de les polítiques aprovades i desenvolupades des de la Paeria. Pel que fa a la privatització de serveis públics, consideren que la ciutat s'allunya del model de ciutat que consideren adequat i digne. Amb aquest model la ciutadania perd el control dels serveis públics i queda en mans de societats privades preocupades pel seu benefici econòmic i no pel benestar de la ciutadania ni pel drets de les treballadores i treballadors de les empreses. Drets essencials per al desenvolupament de la vida ciutadana (com l'accés a l'aigua potable, recollida d'escombraries, transport urbà, etc.) deixen de regir-se sota criteris d'universalitat en l'accés per convertir-se en mercaderies sotmeses a la llei del màxim benefici. La Paeria es desentén de la construcció d'una societat digna, inclusiva i cohesionada; en comptes de viure en una ciutat la Paeria ens obliga a viure en un supermercat. La defensa del model privat de prestació de serveis, representa per part dels membres de l'equip de govern (i de tots els que els donen suport) la renúncia a la seva funció de servidors públics, per passar a convertir-se en titelles, de la voracitat econòmica dels grans taurons del mercat dels serveis que representen empreses com FCC i Romero Polo. Com argument central cabdal se'ns proposa el criteri de l'eficiència i l'abaratiment de costos; creu que això és una gran mentida atès que és un fet reconegut que el model de prestació de serveis públics és un fracàs generalitzat. Organitzacions com l'FMI o l'OCDE reconeixen en els seus informes que la modalitat de prestació de serveis a partir de la participació de capital privat resulten més costoses que si les assumissin directament les institucions públiques. El finançament privat es converteix en realitat en passiu públic; les institucions públiques són les que han d'acabar assumint les despeses ocasionades per les males pràctiques de l'empresa privada. L'informe del Tribunal de comptes del 2011 constata que en el cas de la recollida de residus sòlids urbans, la gestió directa del servei resulta més econòmica per l'erari públic que la concessió. També indica que com més gran és la població menys costosa resulta la recollida d'escombraries gestionada directament per l'ajuntament. D'altra banda, la revista "La Quera" ens explica que a la ciutat de Lleida les privatitzacions representen una sagnia per l'erari públic. En els darrers deu anys, només pel que fa al transport públic, la recollida d'escombraries, l'aigua i els parquímetres han representat un "forat" de més de 300 milions d'euros. Segons la mateixa revista, l'empresa de neteja i recollida d'escombraries, ILNET, ha estat ajudada amb prop de 100 milions d'euros. Aigües Lleida ha rebut més de 100 milions d'euros pels mateixos conceptes.

Ajuntament de Lleida

EYSSA, l'empresa de parquímetres n'ha rebut uns 25 milions i autobusos de Lleida 40 milions més.

L'eficiència no és l'únic indicador necessari per a l'avaluació dels serveis públics. Criteris com l'equitat, la participació, la qualitat del servei prestat, la rendició de comptes, la transparència, la qualitat dels llocs treball, la sostenibilitat o l'ètica pública són també variables indispensables per avaluar la provisió dels serveis públics. Si l'indicador dels serveis públics és tan sols l'eficiència econòmica, el balanç és molt pobre i en aquestes altres variables el resultat de la privatització esdevé lamentable. Pel que fa a l'equitat -i en relació al transport urbà- existeix un descontentament dels veïns pel que fa a la qualitat del servei que reben. Alguns barris s'han vist obligats a mobilitzar-se, com és el cas de Pardinyes que ha recollit signatures per a que es millori el servei. Tot i això, molts barris no han vist satisfetes les seves demandes. En el cas del servei d'abastament d'aigua, constaten que arran de l'augment d'un 7,2% del cànon de l'aigua per part de la Generalitat, l'empresa concessionària ha aplicat un desproporcionat increment del 35% en el rebut municipal de l'aigua, que se suma a l'augment del 35% de l'any passat. Algunes famílies pateixen talls de subministrament, la qual cosa contravé el dret fonamental a viure amb un mínim d'aigua, reconegut per tractats internacionals de Nacions Unides i per una Resolució del Parlament de Catalunya.

La privatització dels Serveis públics afecta també greument l'equitat en temes de gènere. Esmenta com a exemple la plantilla de cuidadores i netejadores d'atenció domiciliària, les quals en un 90% són dones. Les netejadores (un col·lectiu de 182 persones expulsades del sector públic) tenen unes condicions de precarietat, no tenen assegurat el seu lloc de treball en la concessionària Clanser com podien tenir-lo fins ara a la Paeria. En el sector privat el que prima és el benefici. Pel que fa a la qualitat de servei de transport urbà, es constata carències en el servei els caps de setmana i festius i en els mesos d'estiu, quan el temps d'espera pot arribar a una hora i contravé als acords de la nova empresa pel que fa a la construcció de noves cotxeres i a la compra de nous vehicles. Pel que fa a la rendició de comptes i la transparència, cal dir que la informació pressupostària que rep la ciutadania és en molts casos nul·la, i molt limitada la que arriba als propis treballadors i treballadores; el mateix poden dir dels processos de participació dels treballadors i de la ciutadania que pràcticament són inexistents. Pel que fa a la qualitat del treball, el procés de privatització comporta una precarització insultant pel conjunt de treballadors i treballadores. En el cas del transport urbà, són coneguts els reiterats incompliments dels acords signats per l'empresa (explica diversos casos com l'acord de no acomiadar treballadors a canvi d'acceptar els treballadors una rebaixa salarial, i que ha estat traït per l'empresa amb l'acomiadament de 25 treballadors i ara es plantegen més acomiadaments per al 2014). Pel que fa a l'abastament d'aigua i sanejament s'han repetit les mobilitzacions i vagues i denúncies sindicals, per assetjament laboral (conducta que repeteix de forma reiterada en la majoria de les concessionàries). Pel que fa al servei de neteja viària la rebaixa en el contracte de recollida de la brossa en la renovació del contracte a ILNET ha repercutit en el salaris dels treballadors/res.

Pel que fa a la solidaritat i ètica pública ens cal fer una reflexió basada en la relació que existeix entre empresa privada i organitzacions polítiques. Esmenta el cas d'organitzacions polítiques que utilitzen la privatització dels serveis com a mecanisme de pagament de favors a través d'operacions molt opaques i allunyades del control ciutadà. Cal eradicar aquests comportaments de forma radical, mitjançant el control públic, la democràcia i la transparència. Pel que fa a la sostenibilitat, diu que no ajuda a la promoció del transport públic que la concessió dels autobusos no premii el nombre de viatgers, sinó que pagui tant per quilòmetre i no disposi de vehicles ecològics.

Ajuntament de Lleida

En resum, per més que es vulgui maquillar els resultats i legitimar el procés de privatitzacions, emergeix amb rotunditat el suspens clamorós que presenta el model de privatització si ens atenem a una avaluació rigorosa que els analitzi de forma global i holística. Davant d'aquest fracàs, avui la tendència és a la remunicipalització. Segons la Internacional de Serveis Públics es documentaven en el 2013 fins a 200 casos; en l'estat espanyol en els dos darrers anys s'han conegut fins a 12 casos de recuperació municipal de l'abastament d'aigua. Ciutat com Paris o Berlin han optat pel retorn del control públic en matèria d'aigua. En el cas de Paris la gestió pública ha suposat un estalvi de 35 milions d'euros/any, fet que ha permès rebaixar la factura un 8% i a més duplicar el fons de solidaritat. A Berlin o a Hamburg s'han revertit la concessió de la xarxa elèctrica i ara està intentant fer-ho amb el control públic del subministrament del gas. Ciutats com Lleó han recuperat la titularitat dels serveis de neteja viària i recollida d'escombraries amb un estalvi anual proper als 8 milions d'euros. Altres ajuntaments com Sant Boi o Terrassa disposen d'empreses públiques exemplars en la prestació de serveis públics. No hi ha excusa ni motiu per continuar apostant per un model fracassat. La defensa continuada d'aquesta aposta privatitzadora demostra la indolència i la incompetència dels responsables municipals o la subordinació de la Paeria als interessos econòmics de les empreses, només interessades a fer negocis a partir de la mercantilització dels drets col·lectius.

Ens estem jugant el nostre futur com a societat, i en aquest context cal retornar a la participació veritable de la ciutadania en tot el que afecta a la vida en societat. El control públic i la participació ciutadana en l'abastament dels serveis públics ha d'esdevenir un pilar central de la regeneració democràtica i cívica que necessita el conjunt de la nostra societat. Malgrat les mentides, la indústria mediàtica, política i financera de la legitimació de la desposseïció, continuarem treballant per tenir una societat organitzada, activa i combativa que reivindicarà el dret a poder viure en una ciutat justa i digna per a tothom.

Sra. Marta Camps. Primera Tinent d'alcalde

La Sra. Camps saluda els assistents a l'audiència.

Comença la seva intervenció dient que intentarà puntualitzar algunes de les qüestions que han anat sorgint en les anteriors intervencions. El nom i els títols no són innocus i tampoc ho són les definicions. Hem titulat aquesta Audiència com "externalització dels serveis públics" perquè així constava en la proposta recolzada per més d'un miler de signatures. Però no estem parlant d'externalització perquè no hi ha res extern; parlem de fórmules que permeten la gestió directa o indirecta dels serveis públics en les formes que preveu la llei. Vol aclarir que els 7 expedients públics facilitats són exactament els que se'ls va demanar des de l'organització proponent. Estem parlant de quelcom tant vell com la nostra democràcia: fa trenta anys que es fan concessions de serveis o d'obra pública a tot l'Estat i a la majoria de països europeus. També hi ha concerts i contractes de serveis. Entre els 7 serveis analitzats hi ha de tots tipus: concessions de serveis i contractes de serveis. Són fórmules instrumentals en la prestació de serveis.

Ajuntament de Lleida

En principi les formes de gestió indirecta no són en general ni més bones ni més dolentes, depèn de cada cas i del que permet la llei. La Llei diu que la titularitat és pública i tenim la potestat i obligació del control i la direcció d'aquest servei: aquí està la clau. Una clau que es materialitza en el plec. Hi ha transparència i no s'ha donat cap ocultació: ens ajustem a la llei de transparència. La transparència i la participació en el procés de gestió s'inicia en un plec. La base de la transparència està en els plecs que s'elaboren, s'aproven, surten a informació pública; també hi ha un debat públic i es passen pel Ple, que és obert a la ciutadania. La CUP no ha fet mai al·legacions a cap d'aquests plecs; de vegades hi ha aportacions que milloren els plecs. L'apertura de pliques també és pública. La transparència es dona en tot el procés. Altra cosa és que no els agradi aquest sistema de transparència, però els invita a seguir tot el procés des del començament que, com ja ha dit, sempre s'inicia en el plec. El control i seguiment el fan els funcionaris municipals, un equip d'experts de diverses regidories que treballen fent un seguiment i control de les empreses. Hi ha un seguiment d'estàndards de qualitat que si no es compleixen, es penalitzen i es demana la seva rectificació; en el plec també està regulat el control i la direcció de tota la gestió de serveis. Evidentment, els plecs es poden millorar i es poden incrementar els instruments de control. El plec més recent és el de ESE (enllumenat) que ha tingut aportacions múltiples de tècnics (no d'empreses) sobretot dels de la Diputació de Barcelona; i ara ens reclamen aquest plec altres administracions perquè també el volen tenir com a referència.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Ramon Morell, voldria matisar que el cost econòmic no és l'únic paràmetre a tenir en compte per decidir una gestió indirecta. És evident que la Directiva Europea ens obliga a buscar eficiència econòmica, però hi ha altres motius com la innovació tecnològica. Cal tenir en compte que un ajuntament com el nostre no té possibilitats de tenir experts que aportin tota la innovació energètica que precisem per estar a l'última en aquest àmbit o tenir experts en plantilla per a qualsevol altre àmbit municipal. Temes com la flexibilitat i l'eficiència o fins i tot els recursos i inversions addicionals, perquè les administracions públiques tenim una limitació per endeutar-nos i per poder contractar personal: són paràmetres a tenir en compte i en aquests casos les empreses privades ens aporten la inversió necessària. Les 9 empreses que es van presentar en el concurs d'enllumenat van aportar inversions de 6 milions d'euros per a modernitzar la xarxa. Tots els expedients compten amb un informe de l'interventor de la Corporació per garantir l'equilibri econòmic i un informe del secretari general garantint la legalitat; sense aquests informes no es podrien aprovar els plecs. En el cas del Plec de l'enllumenat hi ha informes previs que ens diuen que si no féssim res seríem ineficients; sense les inversions l'any 12, que és quan finalitza el contracte, ens costaria el servei entre un 7 i un 10 % més, perquè hi ha una sèrie d'inversions tecnològiques que ens permeten aconseguir un estalvi de servei d'un milió d'euros any. Esmenta que contractes com el d'enllumenat s'estan fent a molts altres ajuntaments per necessitats tecnològiques i per fer possibles les inversions. Aquesta via és la col·laboració públic privada que comentava Ramon Morell. No hem de demonitzar les empreses privades ni tampoc elevem als altars les administracions públiques. L'Ajuntament té una empresa pública com és l'EMU que també ha estat criticada pels proposants de l'audiència. Tot depèn de com es faci el Plec, la direcció i el control.

Ajuntament de Lleida

Creu que el debat sobre la gestió dels serveis s'ha ideologitzat. La directiva Europea ens demana eficiència, millor prestació del servei, qualitat, funcionalitat i rapidesa en la gestió i, lògicament, equitat. Pel que fa als preus polítics, que també comentava el Sr. Ramon Morell, val a dir que molts serveis que oferim avui els ajuntaments tenen preus polítics. La llei diu que les taxes han de recuperar els preus dels serveis i això no és possible, perquè les taxes no els recuperen íntegrament. Els 60 o 100 euros que importa la taxa d'escombraries no cobreix el cost total del servei. En el transport públic el preu del bitllet no arriba a cobrir el 40% del que costa en realitat. És evident que en la majoria dels serveis públics que prestem ja hi ha un preu polític. Les taxes estan per sota del cost dels serveis; ha de ser així si volem continuar prestant un servei públic amb equitat. En el tema de l'aigua, en l'anterior mandat es va fer un esforç per portar l'aigua a les masies de l'horta. 88 km. de xarxa (portar l'aigua a Torres de Sanui no pot tenir el mateix cost que portar-la a Rambla de Ferran). Això ho paguem entre tots: és una decisió política, per raons d'equitat. Estem duent a terme la individualització dels comptadors d'aigua. Per aquestes i altres qüestions sempre hi ha un fons social en els plecs de les concessions; imposat per l'Ajuntament perquè les concessionàries no ho decideixen per sí soles. És prioritari que cap ciutadà es quedi sense servei d'aigua. I el control és de l'Ajuntament i va en la línia del que hi ha en els plecs i en les decisions polítiques. Les concessions paguen inversions, per exemple en el cas de la xarxa de sanejament i de clavegueram és de 40 milions d'euros. En els propers anys la inversió ha de ser de 15 milions més. És l'Ajuntament qui ha de prendre la decisió d'on es fa la inversió. Aquests estàndards de qualitat estan en tots els plecs de condicions.

Creu que cal evitar les expressions genèriques. Encara que els proponents no estiguin d'acord amb les actuacions municipals cal moderar els adjectius i els superlatius. Celebra que a la CUP li agradin les remunicipalitzacions que s'estan fent a Paris o a Berlin. A l'Estat espanyol és una tendència en municipis petits. L'informe del Tribunal de Comptes parla de municipis de menys de 20.000 habitants. S'ha dit que el preu de l'aigua de Lleida ha pujat perquè està concessionat, i això no és així, en el cas de Reus i Mataró amb l'aigua 100% municipal tenen un preu més alt; a Tarragona hi ha un model mixt amb un preu d'1,54 euros (més alt que a Lleida). Berlin i Paris un preu infinitament més alt que a Lleida. No tot és atribuïble a qui porta la gestió (si és públic o privat); que hi ha un bon nombre de factors que intervenen, especialment la recuperació d'inversions.

Sr. Jose Ramon Zaballos

El Sr. Zaballos saluda els assistents i celebra l'èxit i participació en l'audiència. Avui fem un debat tècnic però també ideològic en què tothom pot explicar els seus posicionaments.

En primer lloc vol establir l'esquema del seu plantejament. En el debat es barregen tres elements: els principis, la realitat que vivim i la gestió d'aquesta realitat. Pel que fa als principis creu que tots estem d'acord: hi ha uns serveis públics bàsics que han de ser de qualitat sobre els que cal afegir tres paraules base: la transparència, el control de les concessions i el seguiment que se'n faci. El que no pot passar en cap cas és que es perdi el control des de l'Administració sobre aquestes concessions. No podem caure en posicions de "blanc o negre"; ningú ha dit que el privat és millor que el públic, la frase a l'inrevés és igualment vàlida. S'ha d'analitzar la situació. No és el mateix parlar de serveis bàsics d'altres que es poden externalitzar. Esmenta com a exemple el cas de la neteja dels centres públics educatius; antigament era un servei públic i des que es va externalitzar mai ningú ha demanat que es tornés al sistema públic (l'autonomia dels centres educatius permet sota la responsabilitat de la direcció del centre, fer una concessió externa del servei); en cap reivindicació educativa ningú ha demanat que es torni a fer públic aquest sistema. Per tant, dir que tot el privat és dolent i el públic és bo, és simplificar molt la realitat.

Ajuntament de Lleida

Pel que fa a la realitat que ens afecta, és clar que no és el mateix afrontar un procés d'externalització amb les arques municipals, autonòmiques o estatals, en una situació sanejada que en una situació de deute; i més si hem d'aplicar unes lleis que venen de Madrid, que ens ofeguen i no deixen capacitat de gestió o que la limiten molt. Aprofita l'exemple alemany per parlar del tema públic o privat. Ens pot servir una mica com exemple per "canviar el xip" si ens volem assemblar en algunes qüestions a Alemanya. S'ha dit aquí també que el públic dona millor serveis, però també la societat té la sensació que el treballador públic no és tant eficient. Per tant, hi ha dos sensacions que no quadren entre elles. A Alemanya allò que és públic es considera bé públic i és de tots i per això mereix una especial cura per part de tothom. Es pregunta si és certa la frase de que tots els processos de privatització es fan per abaratir costos. En el cas d'Alemanya en algun cas, es té la seguretat que la gestió pública és millor que la privada en el moment en què cal aplicar retallades; es creu que des de la municipalització es pot gestionar millor la crisi econòmica. Respecte als temes energètics, un estudi patrocinat per un banc analitza la implicació del canvi energètic que s'està produint a Alemanya respecte a les empreses municipals subministradores d'aigua, llum, etc... En aquests moments ja es parla de la mort de l'energia nuclear a Alemanya (ho explica). L'anàlisi que vol transmetre és la dificultat que implica el canvi de sistema perquè suposa un sobrecost i fa necessària una inversió per assegurar el servei amb un desemborsament molt important. L'últim punt d'aquest informe planteja que per continuar garantint els serveis i afrontar les exigències de la implantació de noves tècniques només es poden fer a través de la col·laboració i és secundari si la forma jurídica aposta per subjectes públics o privats.

En aquest sentit, des de CIU proposen que els controls i el seguiment siguin més acurats. Cal fer un calendari de control anual de les concessions i que es faci en una comissió monogràfica on les concessionàries pugin també explicar-se. Proposen també la creació d'un Adjunt al Síndic de Greuges que vetlli pel procés per a la concessió i l'exercici d'aquests serveis; una figura neutral i específica per al tema de les concessions que faciliti el control, la transparència i el seguiment d'aquestes. La ciutadania vol saber a què es destinen els fons públics i quins serveis financen.

Sra. Montse Mínguez

La Sra. Mínguez explica que avui fem un debat que fa molts anys que se'n parla i que no està exempt de polèmica: el tema de l'externalització i col·laboració públic privada, fórmula de gestió que existeix des de fa temps. Estan allunyats del posicionament de considerar que aquestes fórmules van a destruir i eliminar l'estat de benestar, ben al contrari. Amb la col·laboració públic privada busquen, en determinats casos, garantir la universalització dels serveis públics i també de l'estat del benestar.

Centrarà la seva intervenció en la col·laboració públic privat. Per discrepar amb el ponent, creu que és un error contemplar l'externalització des del punt de vista només del finançament. És també una aportació de valor, d'innovació, de coneixement, tecnologia i eficiència i flexibilitat en la prestació del servei públic. Vol fugir del debat dels que diuen que tot el que és públic és ineficient i que l'empresa privada només busca el benefici. Tampoc vol caure en el parany de parlar de privatització perquè l'Ajuntament de Lleida en cap cas cedeix la propietat dels serveis, és un concepte diferent. S'està prestant des d'una empresa però el control, la supervisió, l'avaluació, l'execució i la definició de les polítiques es fa des de l'Administració; d'altra manera no es podria pagar la taxa d'escombraries a l'horta a 20 euros. L'aigua a Berlín o París costa 5 vegades més que a Lleida, cal saber però si és un problema de preu o de gestió. Potser és que l'empresa no compleix amb els plecs de condicions; a París podrien baixar el 50 % i encara aquí a Lleida continua essent més barata tot i ser prestada per una empresa privada.

Ajuntament de Lleida

És l'Administració qui imposa els plecs de condicions: el com, el quant, el durant, les tarifes, la qualitat, la intensitat, els horaris, les contractacions etc. i les empreses adjudicatàries gestionen el servei amb les condicions pactades, sempre sota el control de l'Administració que no es desentén mai del servei. La col·laboració públic privada, donada la situació socioeconòmica actual pot esdevenir un instrument de dinamització del servei. Existeixen raons que justifiquen la col·laboració públic privada: raons tècniques (perquè l'administració i els funcionaris no poden ser expertes en tot), raons pressupostàries (perquè la capacitat inversora i de gestió que té l'empresa privada està per sobre de les de l'administració, sobretot tenint en compte les limitacions que se'ns imposen). Aquestes dues raons possiblement són suficients, però no per a nosaltres. També és important saber si hi ha una creació de valor darrera l'externalització, saber quin és el millor servei que es pot donar al ciutadà i de quina manera li aporta més valor i més benestar. Valorem quin guany aporta al ciutadà i per aquesta raó elegim la millor forma de prestar el servei. Hi ha altres persones que a aquest debat hi afegeixen temes ideològics i gairebé sempre amb una sospita vers l'empresa privada en el sentit que anteposa l'ànim de lucre davant l'interès general. Nosaltres actuem de forma rigorosa. Davant de la prestació del servei públic hi ha una decisió meditada per saber quin tipus de gestió convé més: la gestió directa o la indirecta. No parlem de privatització; no entreguem cap bé. El control i el seguiment continua sent exercit per l'Administració.

L'Administració és la propietària del sòl i també de les demandes ciutadanes, que no s'aturen. La iniciativa privada és qui té els recursos, viabilitat i sostenibilitat que ens permet respondre a aquestes demandes. Per tant s'ha de saber entendre les sinèrgies. Això no vol dir que fem una entrega a cegues del servei, ni una despreocupació. Les empreses són conscients del compromís de l'esforç que se'ls requerirà. L'Administració estableix les regles del joc i els objectius a aconseguir. També les penalitzacions (esmenta com a exemple que s'ha penalitzat durant els darrers anys a l'empresa de transports urbà per no arribar a l'objectiu de viatgers). I tot això en un procés de transparència, de competència i concurrència pública per aconseguir un millor servei. En cap cas fem un cant a l'externalització. A tall d'exemple podríem parlar de les escoles bressol que l'Ajuntament gestiona directament, tot i que es podrien prestar de manera privada. El cert és que tot i que l'Ajuntament no té competència sobre les escoles bressol, no ho ha volgut encarregar al mercat privat. O com el cas de l'IMO, o de la gestió dels museus o la gestió esportiva. Molts serveis s'estan prestant des de la Paeria directament. Defensem la coexistència de les dues opcions. Cada vegada els ciutadans són més exigents i la relació entre els recursos pressupostaris existents ens fa buscar noves fórmules de prestació de serveis o d'explotació. La col·laboració públic privada actual en la prestació d'alguns serveis busca alleugerir recursos. Aquesta és l'obligació de l'Ajuntament que ha de treballar per una administració eficient, eficaç i més propera al ciutadà.

Intervencions d'entitats i associacions

Iniciativa per Catalunya. Sr. Eduard Baches

El Sr. Baches saluda tots els participants en l'audiència pública.

Diu que és una pena que no participi també en aquesta Audiència el Grup Popular que va declinar participar-hi, dient també que caldria reformular aquest procés. Està d'acord en la necessitat de reformular-ho, però en la direcció contrària: donant més temps a les entitats i gent del carrer perquè tothom pugui parlar i dir allò que opina.

Ajuntament de Lleida

La privatització dels serveis públics durant molts anys ha estat una manera d'entendre la política. Però, tal i com ha dit el Sr. Busqueta ha quedat molt clar que és un fracàs absolut i cal buscar una solució i per això hi ha unes polítiques de remunicipalització. Comenta el cas de París o la remunicipalització de l'aigua a Buenos Aires que han produït una rebaixa d'un 30% del preu de l'aigua a la ciutadania. Això vindria molt bé a totes les classes populars que ho estan passant malament amb la crisi.

La pregunta que formula és la següent: Veient que és un debat intens i que en les grans capitals mundials està guanyant la partida la remunicipalització dels serveis públics, creu que és possible i estaria disposat el senyor alcalde a un pacte ciutadà més enllà de governs, partits polítics i organitzacions i crear una agenda per recuperar municipalment totes les concessions i crear un servei municipal i de qualitat?

Marea Groga. Sr. Macià Pelegrí

El Sr. Pelegrí agraeix la presència de tothom i la confiança que li ha fet la Marea Groga per intervenir avui.

Entrega un document al moderador amb els seus arguments. L'esquema del document està estructurat en un objectiu comú que està basat en la Carta municipal per l'educació (Lleida ciutat educadora) i de la Carta de la ciutadania. Una escola catalana i inclusiva fa un país més just i afavoreix el desenvolupament de tothom. La segona part del document parla de les fortaleses del propi Ajuntament i amb el prec que es mantinguin. Que es mantingui l'IMO Salvador Seguí, l'IME, Escola d'Art, ludoteques, mediateques, etc. La tercera part parla de les amenaces genèriques, centralitzades en la reducció de la despesa pública per la crisi financera, el desplegament legal recentralitzador, les amenaces de la LOMCE i de la Llei de Règim local i els canvis de paradigma (expressats en l'estigmatització que ens acusen a l'empresa pública). Estem parlant de que l'Administració ha de ser garant dels drets. Hi ha amenaces concretes que han estat recollides en els informes del Síndic de greuges o de la Fundació Bofill.

Les demandes que formulen són les següents:

La Paeria accepta el compromís en ferm de:

- *No privatitzar escoles, ni programes, ni serveis directament relacionats amb l'educació?*
- *Caminar i abandonar el model segregat de centres escolars cap un model inclusiu i equitatiu de la ciutat.*
- *Fer actuacions en promoció de l'equitat en l'admissió. (adjunten un llistat d'intervencions puntuals).*
- *Que els programes i serveis complementaris responguin a un criteri de necessitat i discriminació positiva.*

SOS BRESSOLS. Sr. David València

El Sr. València llegeix el text, que en la part més essencial es transcriu a continuació:

Ajuntament de Lleida

Escoles Bressol és un moviment ciutadà que pretén aglutinar les comunitats educatives de 0 a 3 anys, que neix en resposta a les polítiques d'austeritat i retallades de les escoles bressol a la ciutat (com poden ser l'augment de taxes, augment de ràtios, augment d'horaris lectius i les polítiques de bonificacions, cada vegada més restrictives, que no tenen en compte la situació d'inestabilitat social de les famílies). En un context com l'actual, deixar d'apostar per les escoles bressol va en la direcció contrària del bé comú. Malgrat no ser una edat d'escolarització obligatòria, en aquests moments l'Administració ha de cobrir aquesta necessitat. L'Ajuntament es mostra com un referent pedagògic en el món de l'educació infantil. Pregunta si es pretén fer polítiques d'inclusió per afavorir l'accés als recursos públics o polítiques excloents que deixen fora alguns ciutadans. Si és cert que l'Ajuntament vetlla per oferir aquest servei, pregunta com s'ho faran les escoles bressol per sobreviure sense infants tenint en compte que les famílies no podran assumir el cost. Les explicacions davant d'aquestes retallades sempre han estat de tirar pilotes fora i donar la culpa a la Generalitat, que també n'és responsable. Es diu que aquestes mesures són les úniques possibles per mantenir les escoles i no haver de reduir les plantilles. Pregunta si l'objectiu real de l'Ajuntament és anivellar els preus amb les privades com està passant en cas concrets o buscar rendibilitat econòmica en un servei públic. Les escoles bressol ja disposen d'algun recurs privat com són els serveis de menjador. Correm el perill d'anar externalitzant recursos fins privatitzar-les totalment.

Pregunta: L'Ajuntament es pot comprometre a no privatitzar en cap cas les escoles bressol i a dotar-les econòmicament i suficientment per fer-les accessibles ?

CCOO Sr. Fidel Navarro

En primer lloc vol trencar una llanç a favor dels empleats públics. El personal públic, amb l'adequat model de gestió, pot també arribar a ser expert. No hi ha dubte que cada equip de govern prioritza les inversions en funció del seu model.

En aquests moments ens trobem a nivell europeu en un context de remunicipalització de serveis públics.

En el cas de l'externalització d'aquests serveis, pregunta si el fet de la manca de beneficis per l'empresa provocarà una disminució de la qualitat dels serveis i una precarització laboral dels treballadors d'aquestes empreses, tant les públiques com les privades? No seria més beneficiós per a la ciutadania de Lleida, una gestió 100% pública amb la reinversió del superàvit d'aquesta gestió en el propi servei i de retruc a la pròpia ciutadania?

USTEC Sra. Anna Gairí

En tant que secció sindical que defensa els drets dels treballadors/res de l'Ajuntament, es preocupen de les seves condicions laborals, malmeses com mai durant els anys de la crisi. En aquest sentit ja fa temps que patim retallades, a nivell econòmic i de condicions laborals i socials. Els processos externalitzadors solen portar aparellat un empitjorament de les condicions laborals dels treballadors, això és lògic per la finalitat de l'empresa privada que busca el benefici econòmic propi. Aquest és un dels motius pels quals s'hi oposen.

Ajuntament de Lleida

Pregunten:

Quan es privatitzen o externalitzen serveis municipals, en quines condicions laborals queden els treballadors/es? i per tant, volem saber quins mecanismes s'habiliten per part de la Paeria per a mantenir les condicions laborals de la plantilla. Hi ha previst un protocol de seguiment del manteniment del plec de condicions que l'Ajuntament exigeix a les empreses? I si es així, volem saber si els resultats són públics. Si es dóna el cas d'incompliment per part de les empreses adjudicatàries, com actua la Paeria? Quin són els serveis públics externalitzats d'aquest Ajuntament que són deficitaris?

A part de les preguntes voldria que no es comparés l'aigua que tenim a Lleida (on disposem de rius i aigua de qualitat) amb les aigües de Mataró o Reus que són properes al mar o amb Paris o Berlin que són ciutats molt grans.

Secció sindical de CCOO d'autobusos de Lleida. Sr. Josep Rodriguez

Comença la seva intervenció dient que partim de l'evidència que les empreses privades tenen ànim de lucre. Poden assegurar que la gestió d'Autobusos de Lleida s'ha deslocalitzat. Les retallades en els serveis són evidents, especialment en el període d'estiu o de Nadal. Queda palès que qui governa tota la gestió és Sarbus i que la Paeria no té poder de decisió. Tot això sense oblidar el degoteig de conflictes que han sorgit per la negativa de l'empresa en complir el conveni col·lectiu.

L'any 2012 finalitzava la concessió i es va intentar renovar el punt 16 de l'anterior plec de condicions. Aquest punt impedia fer processos de regulació laboral durant 10 anys i els acomiadaments improcedents es consideraran nuls a tots els efectes i caldrà readmetre els treballadors. Es garantia el lloc de treball a la plantilla i l'Ajuntament ara els ha deixat de banda. Amb la renovació de la concessió aquest punt només garanteix que l'Ajuntament farà de mitjancer en cas de conflicte.

Per tant volen preguntar:

Quina despesa econòmica hauria suposat per l'Ajuntament i pels ciutadans i ciutadanes, la renovació del punt 16 de l'anterior plec de condicions que garantia el lloc de treball a la totalitat de la plantilla?

El servei ha millorat des que Sarbus en va assumir el control, però a quin preu? Quin és el cost real del servei?

Una bona gestió per part de l'Ajuntament també hagués estat eficient i hauria estalviat molts diners als ciutadans de Lleida, tal com passa a ciutats com Barcelona. L'Ajuntament sempre havia marcat la implantació de línies; la nova xarxa té espais per la solidaritat: hi ha línies que uneixen barris, però cal millorar les freqüències de pas i incrementar la flota. Això incrementaria la cohesió entre els barris. Pel que fa a l'ètica pública, es fa difícil de palpar en una empresa que ha vingut a Lleida a guanyar diners, tal com ho demostra quan han renovat la concessió 15 anys més. Els beneficis van a parar a una empresa privada de fora de Lleida i no es reverteixen al servei. Amb la nova xarxa es creen ciutadans de primera i de segona.

Ajuntament de Lleida

La segona pregunta és:

Pensen aturar les retallades i promocionar el transport públic amb un servei de qualitat sense discriminar a ningú dependent d'on es viu o comercia ?

ERC. Sr. Carles Vega

El Sr. Vega agraeix la presència dels assistents a l'audiència. Creu que disposar només de dos minuts per intervenir és molt insatisfactori. Dóna molt poc marge a la participació. L'efectivitat de les audiències ciutadanes requereix que la ciutadania sigui informada prèviament. No tenim informació de per quins motius s'han fet les externalitzacions. Tot i ser una audiència ciutadana, la ciutadania només disposa d'un terç del temps per intervenir. Dedueix de les intervencions del govern (en especial la de la Sra. Mínguez) que l'equip de govern té preses decisions sobre aquesta qüestió i que l'audiència poc podrà fer per modificar-ho.

Assumeix les reivindicacions de la Marea Groga, Sos Escoles Bressol i de les seccions sindicals.

S'estalvia la pregunta, però vol fer una reflexió:

Vol fer constar la poca transparència i dubta de l'efectivitat d'aquest acte, sobretot veient que la Paeria ja té decidit no canviar el model de les audiències.

No tenim constància de si els costos pel servei són millors amb l'externalització o si les empreses estan més capacitades o no per executar-los. Pensem que potser aquesta pràctica el que permet és escapar del control polític dels grups de l'oposició. Com exemple podríem dir el cas SEINSA o campanyes publicitàries pagades per empreses que en realitat eren campanyes per promocionar un alcalde que en aquell moment era un candidat. Vol la garantia que això no passi.

ARRAN Lleida Sra. Carla Lanuza

La Sra. Lanuza planteja la preocupació per la privatització de serveis públics especialment en relació al transport públic. Aquesta preocupació la materialitzen en tres punts:

1.- Com a joves som un col·lectiu dels més propers a aquest servei, perquè som els potencials usuaris del transport públic de la ciutat atès que és un aspecte necessari en el nostre dia a dia. Molts de nosaltres no disposem de carnet o vehicle.

Els joves no podem quedar-nos de braços creuats perquè un govern autoanomenat d'esquerres, en lloc d'apostar per la gratuïtat d'una necessitat pública, relegui aquesta necessitat a mans privades i també volem expressar la nostra preocupació per les condicions laborals dels treballadors.

2.- Els preus de tarifes de transport urbà són totalment inadmissibles i els joves no podem pagar 1,20 € per un bitllet senzill. Des del 2011 les tarifes ha augmentat fins més d'un 10% i els joves no ens ho podem permetre tot i ser una necessitat bàsica.

Ajuntament de Lleida

3.- Necessitem un títol de transport jove totalment gratuït i que s'adeqüi a les necessitats dels joves. Ara només existeix la T universitat i són molts els joves que estan fora de la universitat i que estan en condicions molt empobrides. Per tant, la nostra demanda passa per la creació d'un títol jove que permeti l'ús gratuït del servei públic alhora que millorar la seva qualitat, reforçant si cal les línies a universitats i a barris perifèrics i també amb noves línies nocturnes que ara són inexistents.

El transport públic no és un luxe ni un privilegi, és l'únic mitja de mobilitat que gaudeixen els joves a la nostra ciutat. No podem permetre que un partit anomenat socialista es desentengui de la gestió d'una necessitat pública com és el servei de transport públic. Apostem per un model de transport públic que sigui una eina a favor de les classes populars, que afavoreixi la cohesió social. Un transport respectuós amb el medi ambient i accessible per tot el jovent. No venim a preguntar, sinó exigir un veritable transport públic de qualitat i gratuït.

Secció Sindical CCOO autobusos Lleida. Sr. Jaume Gòdia

El Sr. Gòdia pregunta: *Partint de la base que qualsevol privatització o externalització es porta a terme per millorar el servei a la ciutadania. Poden explicar perquè el servei de transport públic de Lleida està tan retallat, sobretot en cap de setmana?*

Es diu que es fomenta el transport públic, que tenim una ciutat molt ben comunicada i una xarxa de busos exemplar. Si això és així demana explicacions sobre:

Perquè en un dia festiu fins al migdia només podem disposar de 6 autobusos i 2 reforços que es retiren a migdia? Perquè la L5 acaba a 3/4 9 de la nit? I perquè a la L7 hi ha una franja horària entre les 14:15 i les 17:00 hores on només circula un autobús? Com és que una línia que uneix Magraners amb Centre i el Secà de Sant Pere la gent s'ha d'esperar 1 hora i 20 minuts? I perquè la L6 tampoc dóna servei al tanatori en diumenge?

Grup de dones de Lleida. Sra. Gemma Casal

La Sra. Casal dóna les gràcies a la CUP per promoure l'espai i donar veu a les dones.

Vol fer incís en com la política de privatitzacions que s'està duent a terme està afectant greument a les dones, els infants i la gent gran. Aquesta feminització de la pobresa posa en entredit que aquest sigui el camí correcte. Els processos d'empobriment i exclusió estan afectant especialment a determinats sectors. Quan s'analitza la pobresa i l'exclusió es fa a nivell familiar i així dones, nenes i persones dependents es fan invisibles. Hi ha més incidència de la pobresa en el col·lectiu femení, tal com es reflecteix quan es comparen retribucions, pensions, etc. La lògica econòmica del mercat destina a les dones als treballs més deteriorats quant a drets, cobertures laborals i condicions de treball; això condueix a un repartiment desigual dels recursos. Aquesta no pot ser la lògica de les Institucions públiques quan gestionen els recursos públics que han de servir per protegir els sectors més desfavorits. No es tracta només de fer projecte de política d'igualtat. Les dones ens veiem doblement afectades com a usuàries i prestadores de serveis.

Ajuntament de Lleida

Les dones, com a usuàries dels serveis bàsics, plantejem que l'encariment de serveis i la manca de discriminació positiva a les dones, que la empresa privada no posa en marxa per si sola, afecten negativament els nostres drets. La nostra és una doble crítica; per privatitzar la gestió dels serveis i també per la manera com es fa, sense una sola condició per l'execució del contracte que obligui a les empreses concessionàries a dur a terme cap mesura per a la igualtat o la discriminació positiva de la dona. Així ho hem vist en la documentació aportada per l'Ajuntament, que no hi ha cap clàusula social que obligui com a criteri d'adjudicació que blindi els drets de les dones.

AMPA Escola Pinyana. Sr. Ismael Alfaro

El Sr. Alfaro explica que la concertació de centres educatius s'ha de viure com una resposta de la necessitat educativa de la ciutat; no es pot convertir en una manera d'externalitzar serveis contra el model d'una escola pública. La problemàtica que presenta no és competència estricta de l'Ajuntament, però és una qüestió de ciutat. Tampoc ho és la construcció de noves escoles o Instituts. Malgrat això, no podem deixar-ho tot a càrrec només de qui té la competència. Davant de la deixadesa d'altres institucions més llunyanes no podem deixar d'actuar. Des de la política municipal es pot treballar molt per resoldre aquesta i altres qüestions. Hem de cercar camins per poder exercir aquesta competència i portar-la al municipi. Hem de trobar espais de col·laboració amb les altres administracions per garantir l'educació pública de lleidatans i lleidatanes.

De les dades del padró s'evidencia la mancança a Lleida de places públiques. A Cappont manca un institut i una nova escola. No podem recórrer a la massificació dels centres existents.

A Balafra és dona una situació vergonyosa: en els darrers 5 anys tenim una escola amb 200 alumnes en barracons. El govern de la Generalitat ha anunciat que fins al 2017 no hi haurà construccions de més centres, pel que sembla seran 8 els anys que estarem en aquestes condicions.

Demaneu que l'Ajuntament prengui cartes sobre l'assumpte i signi un conveni o consorci amb l'administració que té la competència i es resolgui aquesta situació.

UGT Terres de Lleida. Sra. Núria Solé

La Sra. Solé diu que UGT sempre ha defensat els serveis públics en el sentit més ampli de la paraula i aposten per a que la seva gestió es faci de forma directa des de l'Administració, pels motius que relaciona:

- 1r. Perquè la finalitat del servei públic és satisfer la comunitat on es presta, de manera igualitària i universal.
- 2n. Perquè totes les persones tenen dret a accedir als serveis públics en les mateixes condicions, cosa que s'aconsegueix quan la prestació es fa de manera directa. Les externalitzacions són privatitzacions encobertes que persegueixen un benefici econòmic, que és lícit, però cal entendre que cap empresa privada optaria a una concessió sense guany econòmic.

Ajuntament de Lleida

3r. Perquè els serveis públics han de ser la garantia de cohesió social i d'igualtat en front de les privatitzacions que a la llarga poden acabar fomentant la desigualtat.

No és de rebut comparar serveis públics amb ineficàcia i poca rendibilitat, i iniciativa privada amb eficàcia i rendibilitat. Podem parlar de gestors ineficaços tant a la pública com a la privada i prendre les mesures adients per a millorar aquesta gestió, sempre des de l'esfera pública. Al concepte de rendibilitat econòmica se li ha de contraposar el de benefici social que s'ha d'utilitzar per valorar els serveis públics.

En la majoria de casos que coneixem l'externalització ha suposat un encariment, un deteriorament de la prestació i ha empitjorat les condicions dels treballadors. En aquests moments caldria preguntar què està passant a Clanser. De vegades allò que s'ha fet per millorar acaba repercutint de manera negativa, i no sols econòmicament, en els usuaris del servei.

Defensen un model de serveis públics eficaços i rendibles des del punt de vista social.

ASSOCIACIÓ amics del riu Segre Sr. Francisco Craviotto

El Sr. Craviotto manifesta la seva satisfacció per la celebració de l'audiència que l'Ajuntament fa per aprofundir en la transparència institucional. Trametrà a la mesa de l'acte una proposta de la seva entitat.

Fins fa pocs anys la gestió de l'aigua era dels ajuntaments. Els poders econòmics van veure una inversió segura en tant que era un consum obligat i una recaptació garantida i amb molt poca morositat. Per necessitats que per aquell moment es van considerar justificades, es va fer la privatització del servei l'any 1994 i es va concedir a Aigües Lleida SERAGUA SA UTE, amb una durada de 43 anys.

Atès que en l'ordenament jurídic s'estableix que el servei d'abastament de l'aigua es competència i obligació dels ajuntaments, tot i que és possible la col·laboració amb altres institucions. Considerant que es tracta d'un Dret Humà reconegut per l'Organització de Nacions Unides i que a Lleida està privatitzada la seva gestió. Considerant que al juliol de 2013 la Comissió Europea va dictar una directiva que determina que l'aigua ha de quedar al marge de les concessions administratives i de la seva mercantilització i privatització.

Atès que l'Ajuntament de Lleida vol propiciar la transparència pública i tenint en consideració que els comptes de dites empreses són opacs i insostenibles en quant als costos, els quals sobrepassen en un 65% l'IPC i que poden hipotecar l'autonomia municipal futura amb el perill d'haver de rescatar aquesta empresa.

Es proposa en ares de la transparència, *una auditoria de l'empresa concessionària de l'Aigua en la demarcació de Lleida i un estudi econòmic amb resultats del supòsit de com seria amb el servei gestionat directament per l'Ajuntament amb els avantatges i desavantatges que pugui suposar.*

També proposa la creació d'una comissió de seguiment trimestral d'explotacions del Servei amb publicació dels resultats a la Web creada a l'efecte. Per al compliment de la Resolució de l'ONU i de la directiva Comissió Europea proposen que es recuperi la gestió municipal de l'aigua i davant de qualsevol dubte es convoqui un referèndum per prendre decisions.

Ajuntament de Lleida

CGT Sr. Manel Cónsola

El Sr. Cónsola diu que des de fa anys s'està desmantellant i privatitzant la xarxa de serveis públics que hem aconseguit després de molt esforç i lluita de la societat i especialment de la classe treballadora. Des de la CGT ens plantejem el perquè es privatitzen els serveis públics; es transformen prestadors públics en monopolis privats, disminuint el nombre d'operadors, la qual cosa va directament en contra d'afavorir la lliure competència per millorar la qualitat i la varietat dels preus a través de la multiplicació de proveïdors. Hi ha una relació entre privatització i empitjorament del nivell de qualitat de l'ocupació. Alhora que empitjoren les condicions laborals de forma directa i substitueixen els contractes fixes per temporals, afavorint la subcontractació i reduint també el poder de negociació dels sindicats.

No es garanteix l'accés a la universalitat. Augmenten els preus i es restringeix el dret d'accés als sectors més desfavorits i empitjorant la qualitat del servei. L'Administració no estalvia costos ja que ha de pagar per les mesures de regulació d'ocupació, la xarxa de protecció social contra la desocupació, i en el cas de fallida, ha de recuperar el servei al seu cost. Creix la influència del sector privat sobre les administracions locals, la qual cosa és inadmissible. Els usuaris no estan satisfets. Els serveis gestionats per les administracions locals passen a ser controlats per grans empreses que desconeixen les necessitats de la comunitat a la qual teòricament serveixen.

Per tant, privatitzar un servei públic significa reconèixer el fracàs de la gestió de l'administració pública. La recepta passa per la dimissió dels gestors públics i no per la privatització dels serveis i el traspàs dels treballadors/eres.

Pregunta: *Perquè es privatitzen els serveis públics?*

“Som el que sembrem” Sr. Jose Ramon Olarieta

El Sr. Olarieta explica que l'informe del Tribunal de Cuentas estatal no ofereix dades sobre les ciutats més grans, però sí explica que el cost per habitant del servei d'abastament d'aigua és 5 € més barat en els municipis que tenen gestió directa, que en els que tenen un règim de concessió, així com també que tenen menors pèrdues d'aigua. Això suposa que els lleidatans podem estar regalant un 700.000 euros anuals a FCC i fent malbé una quantitat important d'aigua. No hi ha cap justificació que aquest servei estigui en mans privades, sinó és per interessos ideològics o per afavorir ves a saber quins altres tipus d'interès. L'aigua no és un servei o producte qualsevol; a Berna es va declarar patrimoni comú de la humanitat i de les generacions futures. Holanda va legislar l'any 2004 la prohibició de que cap companyia privada pugui fer el proveïment d'aigua. La remunicipalització s'ha fet en altres ciutats. No es pot comparar el preu de l'aigua de Lleida amb el de París o Mataró.

Proposem que es pugui també aplicar en el dret a decidir, com ja s'ha fet a Itàlia l'any 2011. Al referèndum a Itàlia l'any 2011, amb una participació del 57%, un 95% dels votants van rebutjar l'externalització de l'Aigua i un 96% va rebutjar que les tarifes incloguin un percentatge de beneficis pels operadors. L'any 2004 Uruguai va canviar la seva Constitució que ara determina que el servei públic relatiu a l'abastiment i sanejament d'aigua ha de ser prestat exclusiva i directament per persones jurídiques estatals.

La nostra Proposta passa per *creure's el dret a decidir i la participació ciutadana i que vagin molt més enllà d'aquestes audiències esquifides i encotillades.*

Ajuntament de Lleida

Assemblea d'indignats de Cappont. Sra. Raquel Almazán

La Sra. Almazán comença la intervenció dient que parlarà sobre l'externalització dels mercats públics, especialment el de Cappont. Explica que durant molts anys va ser usuària del mercat, on hi havia productes més barats, proveïdors de proximitat i on es feia possible una millor relació amb els veïns del barri. Les parades del mercat van anar tancant i la Paeria ho va tancar del tot.

L'Ajuntament va decidir externalitzar-ho; treure a concurs públic el Mercat de Cappont, un espai públic que és de tots per a que una empresa privada en tregui benefici. El resultat és un MERCADONA que ocupa el 70% de la superfície. Comparteix l'espai restant amb unes poques parades que són l'excusa per poder posar el rètol de mercat municipal. A Barcelona hi ha models en què la gestió està compartida entre l'Ajuntament i l'Associació de paradistes i és un sistema que funciona. El sistema escollit per la Paeria suposa per als paradistes uns costos molt elevats i un horari obligatori; aquestes condicions ofeguen els paradistes. Per als veïns ha suposat perdre el mercat tradicional que dona proximitat, professionalitat, productes locals i preus més assequibles.

Quan es va presentar el projecte, l'Ajuntament ho va justificar dient que la part superior es reservava a un centre de dia per la gent gran del barri. Ara se'ns diu que no és possible perquè la Generalitat no concerta places, però aquest problema ja es podia saber perquè passa el mateix al centre de dia Magraners. Per tant, es podria buscar un altre projecte en clau de barri com algun casal pel jovent o els nens. També es podria demanar que el cànon que paga l'empresa concessionària reverteixi en algun d'aquests projectes, per a que no sembli que aquella promesa només hagi estat feta per netejar les serves consciències i al final s'incompleteixen.

Suposa que es van presentar a les eleccions per què volien millorar el serveis i la ciutat, i el fet és que ho estan privatitzant tot, no per a millorar els serveis sinó per a que determinades empreses tinguin beneficis, empreses que tenen actituds dubtoses amb els seus treballadors. Perdem sempre els mateixos, els ciutadans que perdem el control dels serveis públics i tenim un serveis més cars i de pitjor qualitat.

Suposa quan uns ciutadans no escolta als ciutadans passen coses com a Burgos (i no es refereix a les accions violentes, sinó a les mobilitzacions pacífiques). Des de l'acampada Lleida volem donar el nostre suport als veïns de Gamonal.

Sindicat d'estudiants dels Països Catalans. Sr. Sergi Beltran

El Sr. Beltran diu que com a Sindicat d'estudiants dels Països Catalans s'han sentit insultats quan se'ls ha parlat que és impossible que hi hagi innovació tècnica des del sector públic quan la universitat de Lleida té estudiants disposats a fer una gestió tècnica i especialitzada dels diferents àmbits que s'estan privatitzant.

Pregunta:

Com és que si la gestió d'aigua de Lleida està externalitzada i és una empresa privada la que treu benefici de la gestió, han de ser les famílies, estudiants, etc. els que han de pagar per la construcció d'aquesta obra mitjançant l'increment de les factures?

S'ha de mantenir el marge de benefici privat a costa de la suor de les classes populars?

Ajuntament de Lleida

És ètic que una persona es quedi sense aigua com passa a la nostra ciutat?

Fa una demanda a la taula: que quan fem preguntes no estiguin mirant el mòbil.

Sr. Alcalde

Una observació. Estava mirant el mòbil, en connexió amb la Guàrdia Urbana, perquè hi ha un incendi al c/ Gairoles; per aquest motiu el Sr. Presseguer ha hagut d'abandonar la reunió.

Torn de la Ciutadania

Sr. Josep Maria Jansà

El Sr. Jansà explica que al web de la Paeria hi manquen les memòries del 2011 i 2012 del tractament dels residus urbans i també molts altres informes periòdics.

Si la privatització (que vol dir privar) és mascarada per externalització es fa delinqüència semàntica. És una perversió més de la realitat que ens toca viure. Potser també caldria veure si s'està incomplint l'article 2 del Reglament de participació ciutadana del 2006.

Qualsevol ésser humà, fins i tot una criatura, sap que un mateix servei que té uns costos ajustats a una eficàcia i eficiència determinades, sempre serà més car si s'ha d'afegir un repartiment de beneficis a interessos particulars aliens. Un exemple és FCC que "farda" de tenir a les seves mans a 5.000 municipis a 56 països a Europa i Amèrica. El contracte amb Aqualia ens ha hipotecat fins a 2037, és més que indignant: és una absoluta bogeria. Cap ésser humà coherent pot deixar en mans especuladores i privades el servei relatiu al tractament d'aigua. A la nostra ciutat ha d'haver-hi suficient potencial per a poder gestionar aquests serveis, tal com ja s'ha fet a París 2008, Berlin 2013, Arenys de Munt 2011, Manacor 2013, a 17 municipis a Sevilla al 2007, etc.. A l'Àrea Metropolitana de Barcelona també s'està gestant la municipalització; el 56% del rebut pagat es correspon a destinacions alienes als propis serveis prestats.

A Lleida s'ha augmentat en un 35%, que menys el 7% de cànon, és el 28% que incrementa els abusius beneficis de FCC. Quan fas un pressupost per FCC ho has incrementar almenys un 45%; si no, no és rendible. És una altra perversió de la realitat neoliberal que patim.

Pregunta: Què hem de fer per disposar novament d'aquests serveis gestionats per empreses municipals on tots els beneficis de la gestió vagin a parar als ciutadans?

Sra. Maria dels Àngels Felis

La Sra. Felis es presenta com una ciutadana indignada de Lleida, especialment pel contracte amb Aqualia que ens hipoteca fins l'any 2037, amb un clar afany especulador i això és escandalós.

Ajuntament de Lleida

Voldria saber i conèixer millor totes les prèvies a la seva signatura. Els estudis, previsions, consultes i detalls amb totes les parts implicades, sobre tot amb totes les usuàries, sense les quals seria molt incoherent el desplegament de cap organització de serveis públics. No pot ser que entre totes les usuàries d'uns serveis fonamentals com l'aigua la gran majoria no en sabem res d'aquest nou contracte. Si l'Ajuntament ens representa a totes, com és que pocs saben el què fa l'Ajuntament? Quan a l'Ajuntament l'interessa donar informació ja té eines per fer-ho saber. Es pregunta si hem d'estar vigilant el que fa el nostre Ajuntament. La nostra feina és una altra; una feina que ha de ser remunerada per a poder pagar tots els impostos que se'ns imposen.

Si decidíem entre totes que cal externalitzar els serveis, perquè és la millor solució per al finançament de la ciutat i el bé comú, també caldrà pensar en externalitzar la gestió de l'Ajuntament i professionalitzar-lo, perquè la feina de representació que es fa es totalment deficitària.

Sra. Noelia Giménez

La Sra. Giménez diu que revisant la documentació sobre l'enllumenat – tot i tenir en compte que no som uns experts- hem entès que les millores només es faran durant els primers anys de privatització.

Pregunta: Qui serà el responsable de fer-les després d'aquest temps i qui pagarà les avaries i reposicions passat aquest període?

Sembla que la intensitat lumínica serà inferior a l'actual. Algunes zones de la ciutat quedaran més fosques?

Sr. Joan Miquel Ballesté

El Sr. Ballesté explica que pel que fa al funcionament de l'Audiència Pública, ara amb l'experiència, hem vist que caldria fer un reglament per saber com ha de funcionar l'audiència amb la participació de tota la gent i no s'ha fet. Entre tots hem de treballar per resoldre les mancances actuals. El funcionament actual és totalment il·lògic; hi han persones amb sobreexposició de temps i en canvi les entitats o les persones participants només tenen 2 minuts. Si ha de durar més dies doncs caldrà treballar per poder-ho fer.

Diu que el terme externalització es fa servir per confondre; la gent del carrer coneix el que vol dir privatitzar però no externalitzar. Es poden privatitzar els serveis o privatitzar la gestió dels serveis. Darrera de les privatitzacions hi ha un caire ideològic, això no es pot negar. A Anglaterra, fa molts anys, la diferència entre laboristes i conservadors es fonamentava en que els segons privatitzaven la llum i la banca i els primers la remunicipalitzaven; és la diferència entre l'esquerra i la dreta.

Avui Paris i Berlin, són clars exemples de remunicipalització de l'aigua. Això s'està fent tímidament en algunes ciutats espanyoles. L'Ajuntament de Lleida hauria de tornar a municipalitzar i per tant podria ser capdavanter en aquesta qüestió. La gestió pública serveix per donar feina a més ciutadans i a la vegada revertir els beneficis de les empreses en millors serveis i en l'abaratiment de les factures a pagar pels ciutadans. Crec que aquest és l'objectiu que hem de tenir tots molt clar i si no es fa així és per que hi ha una mala gestió.

Ajuntament de Lleida

Demanem que la plataforma que es va crear fa un any i mig amb la CUP, de defensa dels serveis públics pugui continuar i que es pugui anar ajuntant gent per parlar sobre aquest tema.

La seva pregunta és: *S'ha plantejat el govern municipal fer marxa enrere en les privatitzacions ciutadanes?*

Sr. Enrique Vicente

El Sr. Vicente diu que està fora de lloc perquè dirà alguna cosa quelcom diferent al que s'ha dit aquesta nit.

Quan parlem de servei públic estem parlant d'una relació administració ciutadà. És l'Administració qui té l'obligació d'oferir el servei en condicions d'igualtat, millor cost, qualitat, etc. En tot cas l'Administració organitzarà com es presta aquest servei. Quan un privat trenca aquesta relació s'han de demanar responsabilitats a qui ho fa, tal com diu la Llei espanyola, però mai trencar la relació.

No està posat de manifest que el públic o el privat sigui millor o pitjor. Hi ha administracions públiques eficients i empreses privades que són un desastre, per tant caldrà trobar un altre paràmetre per valorar les alternatives. Algú ha preguntat quin és el criteri per privatitzar? Tota empresa privada que entri a fer un servei públic tindrà un guany; mirat des de l'Ajuntament o de la ciutadania, del que es tracta és que aquesta major eficiència que doni l'operador privat sigui superior al que està obtenint com a guany privat. Si l'equilibri es dona, la privatització, des d'un punt de vista estrictament econòmic, funciona. I això és un debat molt important, és a dir, hi ha un guany econòmic legítim; el guany és interessant per al ciutadà quan l'eficiència que rep per aquest servei és superior al cost que està cobrant.

Vol dir que segons estableix el plec de condicions, la responsabilitat de la concessió d'autobusos (llevat de les relacions laborals) és totalment municipal, no és del concessionari. El responsable no és la concessionària sinó el Govern municipal. Criticar el servei és una responsabilitat política.

Sr. Josep Ramon Lasala

El Sr. Lasala diu que els serveis públics es gestionen en contractes privats; això és una incoherència. Però encara és més greu que part d'aquests contractes siguin confidencials. Vol saber com es pot justificar aquest fet si l'Ajuntament és del poble.

Sr. Juli Otal

El Sr. Otal diu a la taula que li agrada estar amb els veïns per tant, fa la seva intervenció millor mirant-los al ulls.

S'ha parlat força vegades que el control de les concessions correspon a la Paeria. Avui parlem de si s'han d'externalitzar o no els serveis, simplement.

Ajuntament de Lleida

La seva pregunta ja s'ha repetit i creu que té un enunciat i unes dades concises:

En un moment en que es recupera en molts ajuntaments, fins i tot per alguns governats del PP, la gestió pública dels serveis, quin objecte té mantenir l'externalització dels serveis públics municipals a Lleida, quan tots som sabedors que sempre surten més cars i no sempre estan més ben gestionats?

Darrera de tota externalització dels serveis hi ha unes empreses que mai ho fan de manera altruista, perquè tenen un fi lícit que és guanyar diners; diners que no repercuteixen al ciutadà i per tant pateixen una manca d'atenció pels diners que ells prèviament han pagat pels seus impostos. Gestió que si fos pública seria igual de bona o millor. Vol proposar a la Paeria, la recuperació de tots aquells serveis públics gestionats per empreses privades.

Sra. Nuria Marín

La Sra. Marín fa una prèvia respecte al procés de l'audiència; si el que es vol aconseguir és l'efectiva participació ciutadana en temes cabdals, creu que hi ha millors mecanismes. És conscient que aquesta iniciativa no prové de l'equip de govern i per tant fa un prec per a què promogui aquesta demanda de convocatòria i actuacions que permetin la real i efectiva participació de tota la ciutadania de Lleida i no només dels que estem aquí.

Respecte al procés diu que hi ha una sèrie de persones que avui han dedicat un temps a preparar-ho i no té clar quin serà el retorn d'aquest temps i feina dedicada en això.

La seva pregunta va en aquest sentit

Ens agradaria saber quines conseqüències tindrà l'acte d'avui. Si d'aquesta audiència pública se'n trauran unes conclusions; si aquestes conclusions arribaran o no a la ciutadania i com es farà? I si les conclusions no són del tot avinents al que tenia previst l'equip de govern, es tindran en compte?

Sra. Mari Carme Gilart

Comença la seva intervenció dient que no dubta que portar un Ajuntament és una feina complexa.

Sempre ha sentit dir que no es donen duros a 4 pessetes, per aquest motiu no pot entendre que resulti més econòmic per a la nostra ciutat privatitzar la gestió dels serveis que gestionar-los des de la pròpia Paeria. Entén que si a la Paeria gestionar un servei li costa "100", quan la gestió d'aquest servei passa a mans privades ha de donar algun tipus de benefici al nou gestor i per aquest motiu, es converteixen en 95, 85...? Dedueix que amb més diners algun altre hi surt perdent. Perd el servei? Els treballadors i treballadores? Doncs, si us plau, retornin al més aviat possible la gestió del servei públic a mans de la Paeria.

Demana que pensin si s'està privatitzant la gestió perquè tothom ho fa. Si es fa perquè ha calat la idea dels grups neoliberals que ataquen tot allò que és públic, però que desitja sense dissimular els diners de les Institucions públiques. Si algú pensa que tot el que diem és cert, demana que obrin un debat a la seu dels seus partits, a les diferents comissions i al Ple d'aquest Ajuntament per iniciar al més aviat possible el retorn de la gestió dels serveis públics a la Paeria.

Ajuntament de Lleida

Des del seu punt de vista considera la privatització poc ètica i absurda, com si algú volgués privatitzar la gestió dels càrrecs públics que vostès estan exercint actualment.

Sr. Rafel Baig

El Sr. Baig explica que la raó de ser de les administracions públiques és la gestió del bé i de l'interès públic, que significa l'obertura per a cadascuna de les persones que formen part de la col·lectivitat. L'administració municipal té una importància singular perquè és la més propera a les persones.

Darrera la pràctica de cedir serveis que afecten a tota la col·lectivitat hi trobem diverses raons:

- L'idea de la incompetència i fracàs de la gestió pública que no és, com s'ha volgut vendre dels empleats i empleades, sinó dels que prenen decisions, és a dir, dels polítics.
- Una altra raó és la participació en i amb interessos particulars amb l'excusa que és un model més eficient. L'objectiu de les empreses és obtenir beneficis econòmics, no la qualitat del servei. En canvi, el benefici de les administracions ha de ser donar respostes a les necessitats de la ciutadania, tal com marca la llei. Amb la privatització es buida l'estructura de l'ocupació pública.

L'objectiu econòmic de les empreses fa que estalviïn en el cost laboral, que repercuteixi en una precarització laboral de les condicions dels i les treballadors i treballadores. Amb els seus beneficis no fan les inversions necessàries per garantir la qualitat que es mereixen els destinataris del servei. Això és una qüestió que afecta a alguna de les demandes sorgides aquí, que tenen a veure amb el control de les concessions privades.

La seva proposta passaria per l'autogestió de tot el que afecta al benestar de la comunitat, entesa com el conjunt de persones individuals que la formen. Aquest benestar inclou el gaudir de la cobertura de les necessitats bàsiques com aigua, llum, habitatge, etc. i també una gestió correcta de l'urbanisme entès com a conjunt important per al dia a dia de les persones que conformen la ciutat.

Sr. Jordi Tremosa

El Sr. Tremosa diu que està d'acord amb el que s'ha dit sobre el poc temps de les entitats i persones que som aquí.

Pregunta: Quina seguretat tinc com a ciutadà que la gestió privada dels autobusos de Lleida hagi representat un estalvi per a les finances municipals i una millora del servei per als ciutadans?

Sr. Josep González

El Sr. González explica que havia demanat intervenir com a Federació del Serveis públics de la UGT. Creuen fermament que únicament la municipalització dels serveis públics és la millor opció.

Ajuntament de Lleida

Donat que la situació que tenim és que es fan contractes, cal cercar les formes i sistemes en què tots els contractes tinguin un control exhaustiu i no s'abandoni el control de les empreses. La ciutadania ha de saber en què es gasta cada cèntim l'empresa concessionària; ara per ara sembla que no ho tenim. És necessari que totes les empreses que puguin accedir-hi tinguin un expedient respecte als treballadors i les obligacions amb la Seguretat Social i la Tresoreria impecables; d'altra manera es poden repetir situacions que tots coneixem.

Discrepa amb el Sr. Zaballos quan diu que ningú es va manifestar al privatitzar el servei de neteja de l'ensenyament públic. La FSP-UGT de Catalunya es va manifestar en contra de la privatització de la neteja de les escoles. El que passa és que la "voràgine" de CIU va possibilitar que les i els treballadors precaritzessin la seva situació laboral al passar a mans privades.

No hem de dir que és millor un sistema o altre. S'ha de mirar quin és el millor sistema per a la ciutadania, i si aquest és el públic no ens ha de fer presa retornar un servei. Totes les famílies de Lleida voldrien tenir més diners, i potser per algunes pagar 3 o 6 euros més al rebut de l'aigua no és res, però per altres suposa no poder-los gastar en comprar menjar.

Resposta de l'equip de govern

Sr. Alcalde

Es preveu ara un torn de 10 minuts per donar la resposta

Avança que donaran resposta a tothom a través de correu electrònic. El conjunt de respostes i conclusions els posaran a través de la xarxa i així poder aconseguir aquest feedback.

Sra. Marta Camps

La Sra. Camps creu que és necessari ser rigorosos i contestar les preguntes amb les dades exactes que ens faciliten alguns dels funcionaris aquí presents. Les preguntes concretes les enviaran per correu electrònic, i demana que tant Marea Grogga o SOS Bressol o el Sr. Craviotto enviïn per escrit les seves propostes. L'audiència no és l'única via de participació; és una via de participació que en aquest cas demana una organització com la CUP i que l'equip de govern accepta i convoca. No és l'única via existent. Tot el que fa l'Administració pública està sotmès a una transparència i informació pública; per tant, tot el que fa referència als contractes s'ha de publicar prèviament, passa pel Ple i també passa per diversos processos d'informació pública, es publiquen en premsa i al BOP, etc. La CUP ha estat molt interessada en aquest procés i si en el seu dia haguessin al·legat als plecs, nosaltres les haguéssim respost com ho fem en tots els casos. Els processos de participació tenen diverses vies i animem a utilitzar-les. Creu que els tòpics, les generalitzacions i frases fetes no ens ajuden a millorar el dia a dia. Aquí s'han escoltat coses molt genèriques i potser hauríem de detallar punt a punt. S'ha parlat d'incompetència dels empleats públics. Sobre la proposta del Sr. Zaballos de demanar un adjunt al Síndic, creu que no és pertinent; la funció del control dels contractes requereix que ho facin els funcionaris. L'Ajuntament no el porten només els regidors, sinó que compta amb els 1.400 funcionaris que en formen part.

Ajuntament de Lleida

Tot i haver acceptat la proposta de la CUP de titular aquest debat al voltant del concepte d'externalització, creu que cal deixar clar que totes les lleis permeten la gestió directa i indirecta; són instruments de gestió i la Llei ho regula perfectament. S'ha parlat d'especulació, de fracàs, d'opacitat, de suspens clamorós o d'una gestió lamentable. I això, que forma part del debat polític, s'ha de concretar i contrastar. És necessari establir paràmetres per avaluar i aquests estan en els plec de condicions. Més enllà d'això hi ha unes regles de joc que tots coneixem i hem de respectar. Quan es parla de febre privatitzadora cal veure que aquest equip de govern només ha iniciat 2 dels 7 contractes: el de l'electricitat (ESE) i el tema del control de Trànsit. Això no pot qualificar-se de febre privatitzadora. Potser que mirem altres administracions. És evident que les obres públiques que s'estan fent no les fan brigades, sinó empreses privades. No podem demonitzar l'empresa privada atès que darrera d'aquestes també hi ha famílies que hi treballen. En alguns casos s'han contractat més de 500 persones i amb les limitacions de les administracions públiques, no podem dur a terme una remunicipalització i contractar aquest nombre de persones. Es preguntava si s'han d'externalitzar els serveis; la resposta és que depèn de què ens aporta l'empresa privada en la gestió del servei. Així doncs, les inversions, la innovació i la tecnologia són alguns dels paràmetres que cal tenir en compte. Les inversions fetes per l'Administració també hauria calgut pagar-les. Una empresa pública hauria de pagar inversions, IVA, etc. Hi ha certs temes en què no es pot parlar de blanc o negre, sense avaluar-los en conjunt. No és un tema exclusivament de costos; sobretot és un tema d'eficiència.

Una qüestió molt concreta: quan es diu que hi ha una febre privatitzadora, repeteixo, dels 7 contractes només n'hi ha 2 que han estat impulsats directament per aquest equip de govern en els darrers anys. I quan també es diu que la tendència mundial actual és la remunicipalització veiem que hem parlat de 3 ciutats (Berlin, París i Buenos Aires) i 12 municipis espanyols que sumen un total de 150.000 habitants. Cal acabar de veure si realment parlem d'una tendència a escala mundial.

I finalment un últim apunt (i llàstima que ha marxat el Sr. Carles Vega). Voldria dir que tal com explica el Sr. Joan Ridaó en el seu llibre, es produeix un debat molt polaritzat entre els que estigmatitzen l'àmbit públic com el paradigma de la ineficiència i els que volen desqualificar el model públic-privat per equiparar-lo a la privatització, captura, abandonament o lliurement dels drets del ciutadà al mercat. Des de diverses ideologies progressistes també es defensa aquesta possibilitat. Vol destacar que en matèria d'educació i ocupació no s'han plantejat fer cap externalització.

Sr. Alcalde

El Sr. alcalde diu que remunicipalitzar no pot ser un objectiu; fer la millor gestió d'un servei sí que és un objectiu. La universalitat està garantida. Els serveis bàsics són: l'atenció social bàsica, sanitat i seguretat. Pel que fa als altres serveis s'ha de mirar qui ho presta millor en funció de criteris d'eficiència. Sobre la rendibilitat que treu l'empresa privada creu que el Sr. Enrique Vicente ho ha plantejat ben clar: funcionen els números i és rendible que un ajuntament tingui una empresa com a concessionària, si el valor que està aportant l'empresa és superior al benefici que s'endú.

El compromís de l'alcalde és no privatitzar serveis com escoles bressol, ni escoles d'art, ni escoles taller, ni educació ocupacional; mentre sigui alcalde no se'n privatitzarà cap. Si d'algun servei se sent més satisfet és de les escoles bressol; en podem presumir tots els lleidatans per l'aposta que aquest ajuntament ha fet per l'educació. Referent a l'escola de Pinyana, seguirem insistint a la Conselleria d'Educació.

Ajuntament de Lleida

Però no té sentit que l'Ajuntament de Lleida faci de banc a la Generalitat. Si ens ho firmen en podem parlar; però, de la mateixa manera que diuen que fins al 2017 no faran cap més centre escolar, tampoc ens acceptaran un acord d'aquest tipus. El centre de dia al mercat de Capponet, no es va concertar; en canvi vam poder concertar el de Magraners que, juntament amb el centre d'assistència de salut del barri, van ser els últims que vam poder aconseguir.

Conclusions

Sr. Josep Manel Busqueta

El Sr. Busqueta planteja una qüestió prèvia. Diu que durant el procés de preparació de l'audiència, varen demanar que se'ls facilités tota la informació: ofertes, plecs, contractes, modificacions, balanços i informes de seguiment en els processos d'externalització. Pel que fa referència als contractes se'ns ha dit que els contractes públics són confidencials. Nosaltres sabíem del cert que no era així, atès que només ho són les dades comercials així declarades, però mai el total del contingut. Pel que fa referència als contractes, aquest matí els han passat alguna informació més amb el preu i la data d'adjudicacions de 4 dels 7 contractes. Nosaltres sí que hem treballat la informació i ens sembla un greuge cap als companys que han col·laborat en aquesta audiència dedicant el seu temps lliure. En el cas dels balanços i dels informes de seguiment de la Paeria no ens els han donat i ens qüestionem si existeixen o no.

Ha estat edificant el veure que existeix una ciutadania i un conjunt d'entitats que es preocupen per la defensa d'un model públic (i un control públic) dels serveis. Això malgrat se'ns plantegi amb maniobres de "funambulisme conceptual" si ens hem de referir al procés d'externalització o privatització. Els processos d'externalització són clarament processos de privatització. No val escudar-se en un concepte tan pueril per intentar camuflar que en realitat es posen en mans privades els drets públics. Vostès volen plantejar que la gestió i eficiència no són qüestions de plantejament polític, sinó que són qüestions que s'han de complir; és clar que sí, però per nosaltres està clar que tenim diferències de model de societat. Un dret fonamental com és l'aigua (o la sanitat, l'educació pública o la mobilitat) no poden estar sotmeses a mercadeig. No tolerem que allò que és indispensable per a la vida de la ciutadania esdevingui subjecte de benefici privat.

La nostra societat ve d'un moment en que els governs subministraven de forma satisfactòria i pública el que esdevenien els drets fonamentals de la ciutadania; així és com es consoliden els models d'estat del benestar i el model de la vella Europa. La qüestió és que a partir dels 70 i 80, les institucions polítiques s'agenollen davant els interessos privats: tot el que és rentable passa a ser subjecte de privatització. Aquest paradigma esdevé clau en el neoliberalisme que els governs han adoptat com a dogma. Això s'acaba. La crisi ens planteja un paradigma diferent. L'equip de govern planteja el partenariat públic-privat com una realitat concreta que es pot explorar a l'hora de proveir determinats serveis públics. Estem en el neoliberalisme 2.0. Quan s'acaba la rentabilització comença la discriminació; es generen comportaments on l'empresa privada s'aprofita de tot allò que és rentable i deixa que siguin les administracions públiques les que s'encarreguin de la part de la societat que no pot fer front a les tarifes i pagaments que les empreses reclamen. Darrera aquest partenariat la CUP veu el darrer intent per apoderar-se dels darrers àmbits d'obtenció de beneficis d'una societat que està cansada i esgotada pel "saqueig" de la crisi.

Ajuntament de Lleida

Tenen clar que d'aquesta audiència han de sortir dos elements que són molt importants:

- El mandat que té l'audiència de preparar una comissió de seguiment per asseure en una taula a les persones i entitats involucrades en la defensa d'un model de ciutat i de transparència democràtica sobre el que està succeint. Cal avançar en aquest compromís ciutadà i polític de l'anàlisi dels drets socials que es veuen afectats pel procés de participació. Vostès tenen la paraula per convocar i anunciar la data de la comissió.
- Podria sorgir també la iniciativa de la Paeria de la possibilitat d'organitzar consultes ciutadanes; podrien ser sobre temes fonamentals com els relatius al servei de proveïment d'un recurs tant bàsic i essencial com l'aigua. No ens fa por la democràcia, ni la participació ni enfrontar-nos a la realitat.

En aquest sentit ofereix mà oberta i màxima col·laboració. Creu que és cada vegada més evident que aquella societat, que albirem a viure, de ciutadans amb possibilitats de vida digna, és cada vegada més difícil perquè estem subordinats a la lògica dels controls del dèficit públic i del control dels poders econòmics i financers que ens sotmet. Lluitaran per fer realitat aquesta ciutat llunyana; li demanaran que *"...entre tants crits estranys, que la teva veu pura ens parli. Ja no ens queda quasi cap més consol que creure i esperar la nova arquitectura amb què braços més lliures puguin ratllar el teu sòl."* Reprendran aquesta lluita valenta amb tots vosaltres, perquè el pobre sigui qui ordena i no el capital com està succeint en aquests moments.

Sr. Eduard Baches

El Sr. Baches diu que s'ha quedat bocabadat amb una afirmació de l'alcalde que ens ha dit que els serveis de l'Ajuntament estan garantits gràcies a les empreses privades. S'ha dit que allò important era que els serveis estessin garantits. La veritat és que en aquesta ciutat hi ha moltes famílies que no tenen el dret de l'habitatge garantit i estan ocupant habitatges i l'Ajuntament, per via empresa concessionària de l'aigua, els ha estat pressionant per traure'ls-hi i que marxin dels seus pisos; això és una autèntica vergonya.

Sra. Gemma Casal

La Sra. Casals diu que no volen deixar passar la ocasió per fer una crítica constructiva al mecanisme de les audiències públiques. Manca la perspectiva de gènere per a que siguin inclusives de les dones d'aquesta ciutat. I no està parlant només de les dones amb dret a vot, sinó que també de les nenes, i de les dones i homes immigrants sense dret a vot però ciutadanes i usuàries de serveis i que paguen impostos en aquesta ciutat. Des del Grup de dones demanen que la convocatòria i la difusió prèvia sigui més curosa per part de la Paeria i que no hagin de fer aquesta tasca els promotors de l'audiència. Sobretot demana que es tinguin en compte mesures d'inclusió i igualtat.

Ajuntament de Lleida

Sr. Jose Lasala

El Sr. Lasala diu que el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans diu al Govern municipal que no s'atenen a promeses, sinó a dades i fets concrets, i en el cas de la privatització de l'aigua els fets són que durant dos anys consecutius hem experimentat una pujada a la nostra factura del 35%, a partir del 7,5% del Cànon que va pujar la Generalitat. A part d'això també s'atenen a la hipocresia que mostra el govern municipal, autoanomenat progressista i d'esquerres. Aqualia és propietat d'FCC i la seva màxima accionista és la Sra. Koplowitz, marquesa de Peñalba, cosa que torna a ficar en evidència una altra vegada el model de societat d'aquest país on l'aristocràcia continua tenint el control dels grans mitjans de producció. A més aquesta empresa va realitzar dos pagaments de 60.000 euros al Partit Popular (aquest potser és el motiu que avui no hagi volgut venir a participar en aquesta audiència i entrar en aquest debat). També remarca la compra de l'empresa de so alemanya Alpine (per 400 milions d'euros) que s'ha declarat en pagament de suspensió i ha fet fora a 2500 treballadors i deixa un "forat" econòmic de 657 milions d'euros que acumulen un deute a FCC de 800 milions d'euros, que s'ha hagut de sufragar un refinançant amb entitats bancàries i un horitzó de 2018 i per tant, fer un pla de viabilitat que ha suposat 4 ERE provocant que s'acomiadessin més de 1565 treballadors.

Creu que un Govern que s'autodenomina socialista, no hauria d'apostar per aquestes empreses que no tenen una gestió ètica de la seva producció. Els prega que revisin el nom del seu partit i es treguin la paraula socialista. Diu que fa vergonya i ràbia que un partit que fa aquestes polítiques s'anomeni socialista; això s'ho han de sentir al carrer i a les manifestacions, amb els crits de qui sembla la misèria, recull ràbia.

Sr. Joan Ramon Zaballos

En primer lloc vol agrair les aportacions que ha fet tothom, que han aportat arguments i els han defensat en alguns casos amb vehemència i passió. Especialment agraeix al Sr. González, l'aportació relacionada amb la defensa al servei de neteja dels centres escolars; no li consta que s'hagi reclamat el retorn al sistema públic de la neteja en cap consell escolar ni des de cap sindicat.

Pel que fa a la Sra. Marta Camps dir-li que jo no defenso el "o, o, o" sinó el "i, i, i" en el tema del control. Planteja el control amb els tècnics de la Paeria; a més hi ha el control polític dels grups de l'oposició. Proposa un altre control, a mig camí de transparència pública i amb reconeixement social com és el del Síndic de Greuges, que no està a favor del govern ni de l'oposició i que vetlla per aquesta transparència. Li demana un plus de control tal com s'ha fet aquí evident. És una proposta que vol donar també un altre plus, amb consens i que permeti un nou instrument de control. És una proposta que fem encaminada a donar resposta a una demanda social.

Discreparem entre el model públic o privat. Li agradaria veure que l'aigua sigui un bé públic per tothom i no que estigui en mans privades. Demanen un pas més en el control de la gestió dels serveis, amb un instrument no partidista. Podria sortir consensuat de la pròpia comissió de seguiment que ha de sortir d'aquesta audiència. La meua proposta és fer un calendari concret, a nivell polític, que prevegi: un primer control tècnic; després el control polític i un altre -a mig camí- amb el prestigi que té el síndic de greuges, que vetlla per la transparència i aproximació del ciutadà amb l'Administració.

Ajuntament de Lleida

Sra. Montse Mínguez

La Sra. Mínguez diu que intentaran donar resposta a tothom a través d'e-mails. No es tracta de convèncer ni vèncer a ningú; es tracta de debatre, compartir i reflexionar quina és la millor manera de gestionar els serveis públics. Hi ha maneres diferents de fer-ho. No es pot estigmatitzar les empreses privades pel sot fet de ser-ho; ni podem parlar que el servei d'aigua és un mal servei perquè darrera hi ha una empresa que no ens agrada. Remunicipalitzar no és una moda; no ho fa tothom. Per què ho està fent Manacor amb el servei d'aigua..? perquè ha tingut problemes de salubritat greu i per tant, problemes amb la concessionària. Creu fermament en els serveis públics; però hi ha casos en què la col·laboració públic privada pot oferir més valor i major eficiència cap als ciutadans.

Es parla que en segons quins serveis hi ha una major eficàcia, eficiència i estalvi de costos en la gestió pública que aquells que es poden aconseguir a través d'empreses privades. No tot es pot privatitzar. És important el llenguatge, perquè parlem de privatitzacions quan no ho són. Hi ha un control i supervisió municipal; no se'ls ha donat la propietat del servei. Les queixes del ciutadà les recollim i atenem des de l'Ajuntament. Pregunta quantes ciutats tenen el servei d'autobús gratuït per a estudiant com ho té Lleida, fins al 8 anys. Si el servei fos privat aquestes gratuïtats no existirien. Si fos privat això no passaria i no hi hauria tarifes socials per l'aigua ni descomptes ni gratuïtat en algunes targetes d'autobús. No fan un cant a la privatització; es tracta de no renunciar a possibles estalvis i recursos que ens poden oferir.

El pressupost està acotat; té uns ingressos i unes despeses. Els ingressos venen de les transferències de les altres administracions (que cada dia estan baixant) i dels impostos. Al final, com en qualsevol economia, el pressupost ha de quadrar. Pregunta perquè hem de renunciar a alleugerir recursos per fer altres competències en front d'assumir més costos o aconseguir estalvis. Hi ha molts serveis que no s'externalitzaran perquè es creu amb la universalitat dels serveis. Podem ironitzar sobre el mercat de Cappont, però el cert és que hi havia uns autònoms amb parades, que no tenien massa clientela, i els sistemes de mercats han canviat. Podem criticar-ho però no és una privatització.

Resumint: han intentat explicar que hi ha diferents raons per les quals s'apostava per la col·laboració públic privada, especialment per raons tècniques. Estem anant a models en què s'aposta per la innovació, per l'eficiència, per l'eficàcia o per raons pressupostàries. No fem un cant a la gestió per les empreses privades dels serveis municipals. Hem de buscar combinacions per trobar els millors recursos, els majors estalvis i el millor servei per al ciutadans.

Sra. Marta Camps

La Sra. Camps creu que els posicionaments han quedat clars. No entrarà en **el forma** de debat a l'audiència, atès que ja va ser motiu de debat amb els serveis jurídics de la casa.

Ha quedat clar que hi ha una diferència de model. Han quedat clars i manifestats els dos models.

1. Cap externalització, tot ha de restar en mans públiques i no hi ha cap servei que es pugui portar amb un procés de col·laboració públic privat.
2. Nosaltres creiem en els principis de col·laboració públic privat. No som comunistes, som socialistes. El que no tenim és una febre per la gestió públic privada (contractes en els darrers 10 anys).

Ajuntament de Lleida

Explica que la col·laboració públic privat l'han practicada tots els partits polítics amb representació a les cambres parlamentàries. En aquest sentit, diu al Sr. Baches que s'ha de tenir coherència i memòria. L'any 2006, quan el seu partit gestionava el departament de Medi Ambient de l'Ajuntament de Lleida, van ser els encarregats d'adjudicar el servei de neteja i recollida d'escombraries. En el passat ICV va adjudicar a empreses privades la gestió de serveis bàsics com és el servei de neteja. En el cas del llibre del Sr. Ridao, al que feia esment abans, en fa una clara apologia d'aquesta col·laboració públic privat. Hi ha exemples en què s'han aprovat i gestionat plecs d'aquest tipus de col·laboració amb governs dels partits d'esquerres. Amb la CUP i amb altres de les persones i entitats que han intervingut, no trobaran entesa en aquest punt, atès que consideren que en cap cas pot donar-se aquesta col·laboració. El Govern valorarà en cada cas què és el més convenient pel servei i què poden aportar les empreses externes.

És evident que s'ha de millorar el sistema de control i seguiment; tot és millorable. Segur que els controls dels plecs poden ser millors. En qüestions de control i seguiment podem trobar punts de coincidència.

La via de la col·laboració públic privada està permessa per les lleis i directives europees; pot ser un instrument vàlid per a la gestió pública. Les directives europees ho recomanen. En aquesta qüestió no trobarem massa punts d'entesa. En el segon cas, el de millorar el control i el seguiment, sí que podrem col·laborar i trobarem com fer-ho.

Sr. Alcalde

El Sr. Ros assumeix el compromís de la creació de la comissió de seguiment tal i com ha proposat la CUP. Faran com a les altres dues audiències, buscant la màxima representativitat. Pel que fa a les respostes individuals les envaran personalitzades a través d'e-mail.

Diu que nosaltres, com a equip de govern, seguirem buscant la màxima eficiència i eficàcia. El què vol dir que no s'entrarà mai a la privatització del serveis bàsics i socials com és el cas de l'educació que en cap cas es privatitzarà; es buscarà la col·laboració públic privada en altres tipus de serveis, i ho farem amb un control públic i també amb un control de les condicions laborals i d'ètica i responsabilitat social sobre les empreses adjudicatàries. La responsabilitat no es pot delegar, sempre és municipal.

Perquè tinguin una idea els diu que si tinguéssim un alt nivell d'externalització, la nostra ràtio de funcionaris a la ciutat de Lleida seria inferior al de la mitjana d'altres ciutats. Aproximadament a tots els ajuntaments de l'estat espanyol, la ràtio correspon al 1% de la seva població. Lleida compta amb 140.000 persones, i a l'Ajuntament hi treballen 1.400 funcionaris. Per tant la nostra ràtio és igual a la mitjana de l'Estat. El nivell de privatització és, doncs, igual a la mitjana de l'Estat.

Garanteix que sobre aquestes concessions s'hi aplica el dret administratiu i els serveis jurídics de la casa ho fan amb tot rigor.

Hi ha un altre cas molt especial contrari al de la privatització com és el de Gardeny. Gardeny és la conversió en un espai públic d'un espai de creació d'ocupació per part d'empreses privades. Hi treballen gairebé 1.500 persones en empreses privades i hem creat un entorn públic entre l'Ajuntament i la Universitat. Hem convertit en públic l'espai de creació d'ocupació de qualitat de la joventut de Lleida. Aquesta és l'aposta que fa aquest equip de govern municipal.

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

És obvi que cal millorar la gestió i fer-la cada vegada més transparent. Espera que la comissió de seguiment que constituïrem també hi ajudi. Agraïx a la CUP la iniciativa d'aquesta audiència i també agraïx a les entitats que hi han participat.